

Andrzej Gindrych, Martyna Milewska

Ciechanów. Stanowisko I (Rynek)

Informator Archeologiczny : badania 12, 222

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

stanowi szary, baglenny piasek, możemy uważać że głębokość fosy wynosiła od 1,20 m do 1,40 m. Uwzględniając znaczną szerokość fosy około 16 m i bardzo grząskie jej podłoże możemy przypuszczać że stanowiła znakomite zabezpieczenie.

Bardzo licznie /ponad 30 tysięcy fragmentów/ reprezentowany jest materiał zabytkowy. Najliczniej wystąpiły ułamki i całe naczynia ceramiczne, fragmenty kafli płytowych i garnkowych, ponad 300 fragmentów skóry w tym fragment pochwy z wytłoczonym napisem, ponad 100 zabytków metalowych. Z tych ostatnich najciekawszy jest miecz /zachowany w doskonałym stanie/ obosieczny z rękojeścią oprawioną w drewno powleczone skórą. Według wstępnych ustaleń możemy datować go na XIV wiek. Wydobyto go z dna fosy tuż przy drewnianych słupach mostu.

Zabytki są w posiadaniu PAK PKZ w Warszawie.

CIECHANÓW
Stanowisko I /Rynek/

Wojewódzki Konserwator
Zabytków w Ciechanowie

Badania prowadził mgr Andrzej Gładnych przy
współpracy mgr Martyny Milewskiej. Finansował
WKZ w Ciechanowie. Trzeci sezon badań.
Średniowieczna kamienica mieszczańska /od końca
XV do połowy XVII w./

Kontynuowano badania średniowiecznej działki miejskiej przy zachodniej pierzei rynku, pogłębiając istniejący wykop do calca. Osiągnięto go na głębokości 3 metrów poniżej obecnego poziomu terenu. Stwierdzono, iż stopy fundamentowe budynku którego ściany odsłonięto w roku ubiegłym, zagłębione były w całość zaledwie około 10 cm. Kamienną ławę fundamentową spojono zaprawą wapienną. W odsłoniętych piwnicach kamienicy, bezpośrednio na calcu odsłonięto pozostałości drewnianej podłogi. Na niej zalegały gruzowiskowe warstwy zasypiskowe powstałe po zniszczeniu w drugiej połowie XVII wieku sklepień i górnych partii budynku.

W celu stwierdzenia przebiegu ściany frontowej kamienicy, założono sondaż który pozwolił na rekonstrukcję planu budynku od strony rynku.

Z warstw zasypiskowych piwnicy wydobyto liczne fragmenty naczyń ceramicznych, szklanych, kafli garnkowych oraz płytowych, przedmiotów metalowych, kości ptasie, rybie i zwierzęce a także dwie monety Jana Kazimierza, tzw. boratynki, które datują zespół znalezisk na drugą połowę XVII wieku.

Badania będą kontynuowane.